

והנה אחז אברהם בשורש הרוחות

והנה אחז אברהם בשורש הרוחות

ויחזור ישראל לביתו מן התפוצות.

אסף הוא פצעים ומצוקות

מכל כל חצרות תבל,

בכה הוא לפני כל הדלתות הנעולות.

זקניו, כמעט וגדלו מעבר לבגדיהם הארציים

ומושיטים גפיהם כמו צמחי ים,

חנוטים במלח הייאוש

והלילה של כותל הדמעות בזרועותיהם –

עוד יחטפו תנומה זעירה –

אבל צעיריו הניפו את דגל הכמיהה,

של שדה להיות נאהב על ידם

ומדבר להיות מושקה

ולפני הא-לוהים שלצד השמש

ייבנה הבית

ולערב שוב המילה הצנועה כמו סיגלית,

שגדלה כה כחול במולדת בלבד:

לילה טוב!